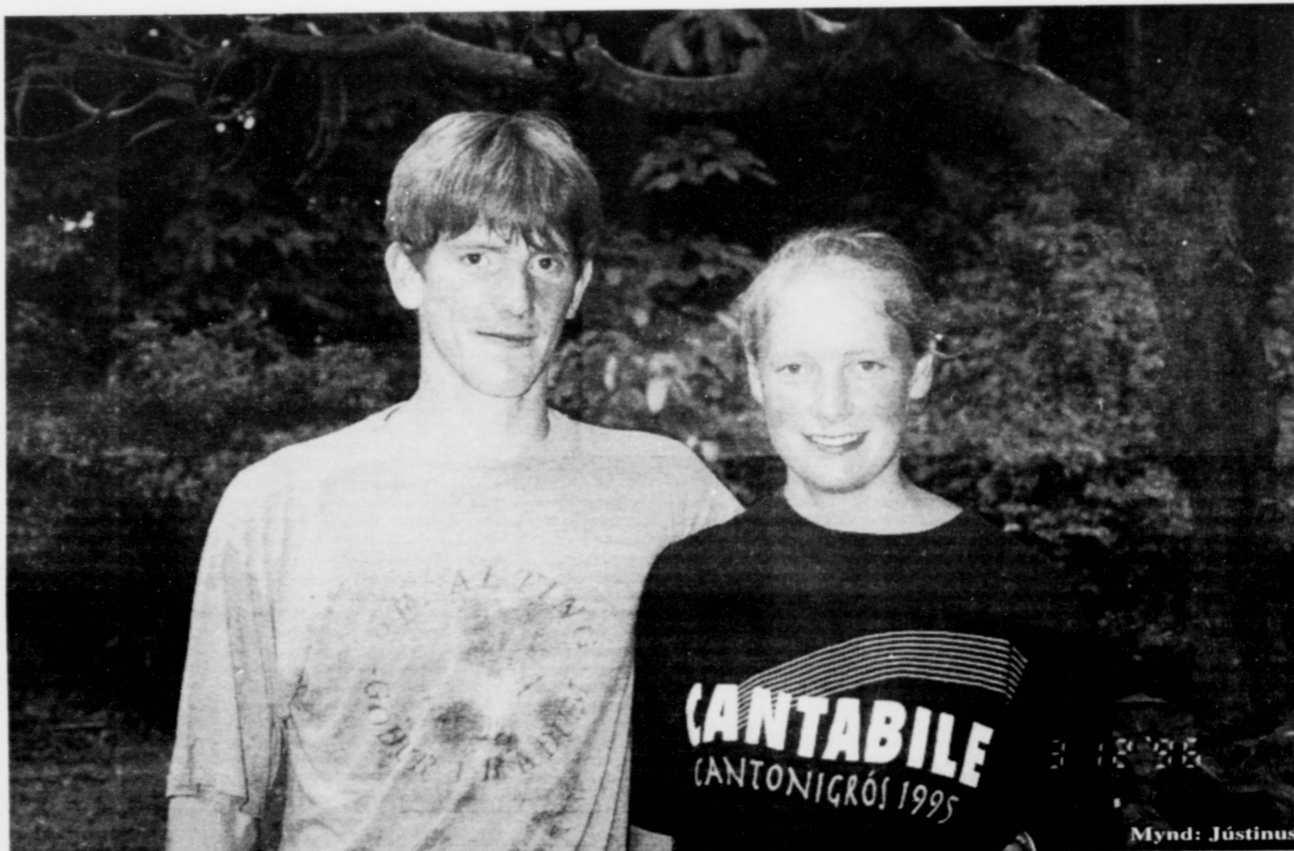

Ungir færoyingar undir heimsins tekju

Mynd: Jústinus

Tróndur og Anna avmyndað í havnum hjá okkum í Singapore 3. desember.

EFTIR JÚSTINUS LEIVSSON
EIDESGAARD

Singapore, Sosialurin: Tey eru á drúgvari ferð úti í heimi. Fyrstu dagarnir í desember hvíldu tey seg eina løtu í pinkulandinum Singapore, syðst á Malakkahálvoynni. Singapore verður kallaður ein býarstat og republikkin er lítið annað enn býurin við knappliga trimum milliónum íbúgvum.

Ungir færoyingar á fjakkaraferð. Tey eru von við at siggja fjøll, men fjøllini í Føroyum eru ikki nógmikið. Tey hava júst fjakkað í landinum við heimsins hægstu fjøllum, Nepal, hava slotað undir vaðingini á heimsins tekju.

Vit skriva um Trónd Godfred Joensen úr Havn og Annu Mohr Joensen úr Kollafirði. Tey eru 20 ára gomul. Eg giti, at onkur lesari nú sitir og grunar yvir hvaðan hesi ungu munnu verða ættaði. So lat okkum fáa tað frá hondini beinanvegin. Anna er dóttir Hanus og Brynhild Mohr

á Kjalnesi í Kollafirði. Tað vil so aftur siga, at hon er abbadóttir gamla seyðaráðgevan, Tummas á Kjalnesi og Poul Mohr í Havn. Nú fara vit ikki longur. Eg fekk ikki navnið við á foreldrunum hjá Tróndi, men tey eru bæði úr Vágum. Hann er abbasonur kenda keypmannin í Miðvági, Godfred Joensen. Hann hevur eisini familju í Gásadal í Sørvági.

Anna er von við høg fjøll. Hon hevur sæð bratta og vakra Skælingsfjall so langt hon kann minnst. Tróndur er eisini vanur at ferðast í brattlendi, tá hann hevur vitjað familjuna í Vágum. Atráttarmegin hjá fjøllum hevur tikið við tey og tey avgjördu at fara siggja tað hægsta av tí hægsta. Himmalaya í Asíu.

Vit avgjördu at nýta eitt ár til at siggja okkum um. Vit vildu sleppa at uppliva okkurt. Vit hugsaðu um vesturheimin, men tað er dyrt at ferðast í Europa og tí settu vit nösina móti Asíu. Vit hava, gjøgnum eina danska ferðavinnustovu, fyrireikað ferðina.

Vit flugu til Nepal, vóru har í ein mánaða og síðan hava vit ferðast niður gjøgnum fjareystur. Úr Singapore fara vit til Indonezia og vit ætla okkum at halda jól á Bali. Síðan fara vit til Australíu, New Zealand og síðan til Suðurameríku. Vit koma heim aftur einaferð í komandi ári, sigur Anna Mohr Joensen.

Vit hava kanska gjørt eitt mistak á hesi ferð, at fevna um so nógv. Tað merkir, at vit kunnu ikki stæða so leingi í hvørjum einstökum landi, tí vit skulu so nógv staðni. Hetta kunnu onnur, sum ætla sær út at fjakka, leggja sær í geyma, sigur Tróndur Godfred Joensen.

Í 4200 metra hædd

Anna og Tróndur fóru úr Keypmannahavn tann 14. oktober. Fyrsti teinurin var til Stokholm, síðan varð flogið víðari eystureftir til Moskva og tey millum lendu nakrar ferðir, áðrenn tey at enda lendu í høvuðsstaðnum í Nepal, Katmandu.

Vit ferðast á bilgasfa hátt

og tá er ikki talan um at ferðast beinleiðis. Hetta gjørdist ein drúgv ferð. 36 tímar ella hálvt annað samdøgur aftan á at vit lættu úr Keypmannahavn, stóðu vit í Nepal. Troytt av at sita, sigur Anna.

Ongin ivi er um, at vit møttu einum mentunnarskelki, tá vit komu út um flogvallarbygningin í Katmandu. Har stóðu einir 50 taxasjafførar og rópti í holið á hvørjum øðrum. Vit vóru um at verða skrødd sundur, so ágrýtnir vóru teir eftir at fáa okkum í teirra bil. Vit vóru so heppin, at í flogfarinum hittu vit ein dana, sum hevði verið fleiri ferðir í Nepal. Hann var ein sera vinsælur maður og hann hjálpti okkum í ein taxabil og fylgdi okkum heilt á gistingarhúsið. Hetta kom væl við, tí vit vóru eitt sindur ótrygg við støðuna, soleiðis heilt einsamøll í tí heilt ókenda, sigur Tróndur.

Tit skuldu sæð ferðsluna í Katmandu. Har var snøgt sagt einki skil á nøkrum. Ein ruðleiki av einum øðrum heimi.

Ongin miðlinja sást á vegnum og bilarnir koyrdu sum best bar til, sigur Anna.

Her var talan um eina heilt aðra mentan enn vit eru von við. Eitt nú sóu vit fólk fletta mitt á vegnum, sigur Tróndur.

Ferðalag við eina hálva geit

Tey stæðgaðu eitt sindur í Katmandu og síðan byrjaðu tey ferðina niðan í fjøllini, til ein bý, sum eitur Pokhara í útnyrðingarspartinum av Nepal. Hetta gjørdist ein sera áhugaverd ferð gjøgnum landið.

Vit fóru avstað í einum lokalum bussi. Vit kundu sjálvsagt valt at ferðast við einum nýmótans bussi við aircon, men so hildu vit, at vit ikki rættuliga sluppu at uppliva hvussu meinigi maðurin í Nepal ferðast. Eisini var tað biligari at ferðast við lokalu bussunum, heldur enn touristbussunum. Hetta gjørdist ein drúgv og hendingarik ferð. Heilar níggu tímar sótu vit í bussunum, sum stutt sagt var